



תת"ע 9843/10/17 - מדינת ישראל נגד טרביה חסן טרביה חסן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9843-10-17 מדינת ישראל נ' טרביה
תיק חיצוני: 90114225635

בפני	כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	טרביה חסן טרביה חסן

החלטה

1. בפני בקשת המבקש (הנאשם) לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 11.12.17.

2. על פי הנטען בבקשה, המבקש לא ידע על קיום הדיון הנ"ל, מעולם לא קיבל זימון לדיון ובמועד הדיון היה חולה ומרותק למיטתו ואם היה יודע על הדיון היה מגיש בקשה לדחייתו.

3. יצוין, כי נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 29.1.17 של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

הזמנה לדיון, שנקבע ליום 12.11.17, נשלחה למבקש לכתובת סחנין 30810, אותה כתובת שציין המבקש בבקשתו, אולם ההזמנה חזרה בציון "לא נדרש".

4. בהיעדר התייצבות המבקש, הוא נשפט בהיעדרו.

בשים לב לעברו המכביד, הכולל 74 ה"ק מהן 9 בגין עבירה דומה של שימוש בטלפון נייד, נגזרו על הנאשם העונשים הבאים: קנס בסך 3,000 ש"ח, פסילה למשך 3 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים לשלוש שנים.

5. גזר הדין נשלח למבקש לאותה כתובת המצויינת לעיל ונמסרה כדין לבן משפחה ביום 27.12.17.

6. לבקשתו לביטול פסק הדין, צירף המבקש סיכום ביקור מרופא אורטופד מיום 13.1.18 בו נרשם כי מדובר בביקור רגיל וכי סיבת הפנייה הינה "לפי דבריו ביום 10.12.17 סבל מכאבי גב תחתון והיה מרותק לביתו עד 15.12.17".



7. המשיבה התנגדה לבקשה לאור העובדה כי המסמך הרפואי ניתן בחלוף למעלה מחודש ימים ממועד הדיון ומשזמן הנאשם כדין ולא התייצב ניתן לו יומו ואין לו להלין אלא על עצמו.
8. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מציב 2 דרישות חלופיות אשר בהתקיים אחת מהן יורה בית המשפט על ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם: קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם במשפטו או גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.
9. כאמור ההזמנה לדיון, אשר נשלחה למבקש לאותה כתובת שהוא ציין בבקשתו ככתובת מגוריו, חזרה בציון "לא נדרש". גם גזר הדין נשלח כאמור לאותה כתובת והנאשם קיבל את גזר הדין. משבחר הנאשם שלא לקבל לידי ההזמנה לדיון, אין לו להלין אלא על עצמו.
10. זאת ועוד, המסמך הרפואי אשר צירף הנאשם לבקשתו אינו מהווה תעודה רפואית כדין. אולם גם אם אתעלם מפגם, זה הרי שהמסמך ניתן בחלוף למעלה מחודש ימים ממועד הדיון ואין בו לטעמי כדי לתמוך בטענת הנאשם כי נפל למשכב והיה מרותק למיטתו באופן שלא היה יכול להתייצב לדיון. אם אכן הנאשם סבל מבעיה רפואית אשר בגינה נבצר ממנו להתייצב לדיון, יש להניח שלא היה ממתין למעלה מחודש ימים עד לקבלת טיפול רפואי.
- לפיכך אין מקום לבטל את הרשעתו של המבקש.
11. בשים לב לעברו המכביד של הנאשם כמפורט לעיל וכמפורט בפסק הדין הנ"ל, הרי שגזר הדין הינו מידתי וסביר בנסיבות העניין ולא נגרם עיוות דין לנאשם.
12. אשר על כן הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ח, 08 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.